

РЕШЕНИЕ

№ 2177

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **805** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 08. 12. 2011 г. по НАХД № 14992 / 2011 г., Софийски районен съд, НК, I състав, е изменил наказателно постановление (НП) № К-15624 / 10. 05. 2011 г., издадено от директора на Главна дирекция „Контрол на пазара” в Комисията за защита на потребителите, в частта в която на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл. 206, вр. чл. 61, т.1 и т. 2, вр. чл. 52 и чл. 54 от ЗЗП, за извършено нарушение на чл. 61 от ЗЗП, като е определил размера на имуществената санкция на 500 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], в която се моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, в изменената част.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, се представлява от редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по съществуването на спора, касационната инстанция намира, че е

неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. - К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

На 24.09.2010 г. в КЗП е получена жалба от потребител, с приложено писмо от касатора за потвърждаване параметрите на услугата, приета в телефонен разговор на 07. 09. 2010 г. при условията на сделка от разстояние, по повод на която в [фирма] в [населено място], [улица] била извършена проверка, обективизирана с протокол № К-[ЕГН] от 18.11.2010 г. В протокола е записано, че следва да се предоставят: 1. запис на разговора, при който е сключена сделка от разстояние; 2. копие от товарителница и 3. доказателства за сключване на сделка от разстояние.

С писмо рег. № 37-00-2209 / 28. 12. 2010 г. от [фирма] е отговорено на КЗП, че не е налице сделка от разстояние.

На 08. 02. 2011 г. се съставил АУАН, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 61 от ЗЗП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № К-15624 / 10. 05. 2011 г., от директора на Главна дирекция „Контрол на пазара” в Комисията за защита на потребителите.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено административно наказание.

Съгласно чл. 61, т. 1 от ЗЗП, доставчикът е длъжен да докаже, че е изпълнил задължението си за предоставяне на информация на потребителя по чл. 52, 54 и чл. 59, ал. 1 и 2, а на основание т. 2 от същия член и че е получил съгласието на потребителя за сключване на договора от разстояние.

В конкретния случай обаче, от страна на доставчика - [фирма] не са изпълнени законовите изисквания за доказване предпоставките за сключване на сделка от разстояние. След като законодателят е въздигнал в задължение на доставчика, доказване на определени обстоятелства, при неизпълнение на това задължение, съобразно указаната от закона доказателствена тежест, същия следва да понесе предвиденото в закона наказание.

В същото време, на базата на приложеното към жалбата от потребителя писмо се установява, че от страна на доставчика, е прието че е налице сделка от разстояние, но нито при извършената проверка, нито впоследствие са представени доказателства, че потребителя е получил информацията посочена в чл. 52 и чл. 54 от ЗЗП, поради което правилно е прието, че е налице нарушение на чл. 61 от ЗЗП.

Съдът счита, че не е налице твърдените процесуални нарушения при издаването на наказателното постановление, тъй като няма разминаване между словесното описание на нарушението и цифровото изпасване на нормите, които са нарушение.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, първоинстанционния съд е постановил правилно решение.

Наложеното административно наказание, така както е изменено от СРС, е в размер близък до минималния, определен от нормата на чл. 206 от ЗЗП, поради което

наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.
При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е
законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63,
ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 08. 12. 2011 г. по НАХД № 14992 / 2011 г., на
Софийски районен съд - Наказателна колегия, 1 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.